

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10Ek/170/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117241866
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117241866.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Z. C., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt D. 4, XXX XX C.-M., proti povinnému: Z. C., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt XXX XX C. - M., o vymożenie zameškaného výživného vo výške 1000 EUR, v exekúcii vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Jaroslav Mráz, so sídlom exekútorského úradu: Bosákova 7, 851 04 Bratislava, pod sp. zn. 225EX 43/17, takto

rozhodol:

I. Konanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zastavuje.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vrátenie trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20. 10. 2017 domáhal od povinného vymożenia zameškaného výživného spolu vo výške 1000 EUR za mesiace júl 2015, august 2015, september 2015, júl 2016, august 2016 a bežného výživné vo výške 200 Eur, na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k. 25P/192/2010-83 zo dňa 01.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2011 a vykonateľnosť dňa 03.01.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP 69/11-103 zo dňa 10.05.2011.

2. Súd na základe vyššie uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 24. 10. 2017 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Jaroslavovi Mrázovi, so sídlom exekútorského úradu: Bosákova 7, 851 04 Bratislava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 225EX 43/17.

3. Súdny exekútor dňa 13.12.2017 predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, doručený súdnemu exekútorovi dňa 24.11.2017, podaný na pošte v Nórsku dňa 21.11.2017.

4. Súdny exekútor ďalej dňa 05.04.2018 doručil súdu upovedomenie o čiastočnom zastavení exekúcie zo dňa 03.04.2018 v zmysle ust. § 61n ods. 1 písm. b) ods. 2 Exekučného poriadku. Predmetným upovedomením o zastavení exekúcie súdny exekútor zastavil exekúciu v časti bežného výživného s odôvodnením, že povinný bežné výživné riadne a načas platil, čo oprávnený potvrdil. Predmetom vymáhaného nároku v exekúcii tak zostalo naďalej zameškané výživné za mesiace júl 2015, august 2015, september 2015, júl 2016, august 2016 vo výške 1000 Eur, trovy za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora 21,80 EUR a trovy exekúcie.

5. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že vyživovaciu povinnosť za mesiace júl 2015, august 2015, september 2015, júl 2016, august 2016 si splnil. Poukázal na to, že dlhodobo pracuje v zahraničí a jeho syn prišiel za ním do Nórska za účelom návštevy a práce dňa 26.06.2015 a dňa 27.09. 2015 odišiel z Nórska na Slovensko. Keďže jeho syn sa nachádzal v jeho blízkosti, dohodli sa, že mu uhradí výplatu a výživné na jeho účet po odrátaní osobných výdavkov. Na základe tejto dohody mu

vyplatil sumu 5751,- eur ako 600,- eur výživné a 5151,- eur bola jeho mzda za 3 mesiace odpracované v Nórsku po odpočítaní výdavkov. Podľa jeho slov mu platil nájomné v Trondheime, takisto stravu a cez víkendy, keď bol oprávnený u neho, mu platil výlety a všetko ostatné. Týmto považuje povinný začatie exekúcie ohľadom nesplnenia si povinnosti platenia výživného za dané mesiace za rok 2015 za neoprávnené. V roku 2016 oprávnený prišiel opäť do Nórska aj s matkou povinného za účelom dovolenky (pobyt na juhu Nórska, kde celková dovolenka stála povinného 46.000,-NOK, čo je približne 4600,00 Eur) a po 12 dňovej dovolenke nastúpil do firmy Nortekstill, kde pracovala už jeho sestra Karin Beťáková. Prácu ukončil predčasne a následne 15.08.2016 odišiel z Nórska. Dňa 21.09.2016 mu uhradil na jeho účet sumu 579,- NOK (čo je 641,35 eur podľa kurzového lístka) a dňa 29.08.2016 sumu 18.000-NOK (1941,10 eur). Táto suma sa podľa povinného skladala z výživného 400,- eur a výplaty oprávneného a nevlastnej dcéry mínus ich osobné výdavky. Na základe takej istej dohody ako v roku 2015 vyplatil výživné priamo oprávnenému a nie jeho matke. V popise je uvedené výplata a v. (výživné). Povinný má za to, že si svoju vyživovaciu povinnosť za dané mesiace v roku 2016 splnil, takisto ako v roku 2015.

6. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že v roku 2015 pracoval vo firme Nor Tekstil Trondheim, pričom žil u známej v Trondheime a povinný býval v Storene, čo je približne 100 km od Trondheimu. Trávil s ním zopár víkendov a počas nich mu chodil pomáhať do roboty, na žiadne výlety nechodili. Pracoval cca 13-15 hod. denne aj cez víkendy. Ubytovanie a stravu si hradil zo svojich peňazí a keď si vypýtal od povinného alimenty, odpovedal mu, že keď pracuje, nemusí mu platiť výživné. Okrem ubytovania a stravy si musel zakúpiť posteľ, záclony, vankúš a perinu. Nakoľko firma má internú politiku, že výplata posielala iba na nórsky účet a on ním nedisponoval, tak sa povinný ponúkol, že výplata bude chodiť na účet jemu a on mu ju potom pošle. Potvrdil, že v roku 2015 mu povinný poslal cca 5700,- Eur, pričom ale všetky peniaze predstavovali jeho výplatu. Jeho tvrdenie, že v tejto sume boli zahrnuté alimenty, sa podľa oprávneného nezakladá na pravde. Dodal, že by som nikdy nesúhlasil s takou dohodou, pretože alimenty sú vyplácané na mesiac, aby si zabezpečil stravu, ubytovanie atď. V roku 2016 opäť pracoval vo firme Nor Tekstil Trondheim spolu s jeho sestrou Karin Beťákovou. Spolu bývali v ubytovni, za ktorú si platili. Taktiež si museli zaobstaráť základné potreby ako napr. posteľ, panvicu, hrniec, taniere, kanvicu atď. Stravu si zabezpečovali sami. Výživné povinný opäť neplatil s tým, že ak je hladný, tak sa má prísť najesť k nemu. Povinného videl ale veľmi sporadicky. Za rok 2016 mu dokopy poslal cca 2500,- Eur, pričom to bol jeho plat. Prácu ukončil predčasne zo zdravotných dôvodov. Doplnil, že je stále študentom na Slovenskej Technickej univerzite. Oprávnený na podporu svojich tvrdení predložil výpisy z účty jeho matky, na ktorý povinný platí dlhé roky alimenty a za spomínané mesiace podľa jeho tvrdenia tam nie je vedená platba 200 EUR.

7. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/170/2017 zo dňa 10. decembra 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že tvrdenia povinného, že splnil zameškané výživné za mesiace júl 2015, august 2015, september 2015, júl 2016, august 2016 na základe dohody s oprávneným o úhradách výživného na účet oprávneného spolu s jeho mzdou, sú subjektívneho charakteru bez toho, aby boli podložené konkrétnou dohodou, na základe čoho súd aj vzhľadom na vyjadrenie oprávneného konštatoval, že povinný nepreukázal uzatvorenie takejto dohody s oprávneným a rovnako nepreukázal ani skutočnosť, že v rozhodnom období uhradil oprávnenému vymáhané výživné. Ku skutočnostiam, že povinný hradil výdavky oprávneného počas pobytov oprávneného v Nórsku ako nájomné, stravu, cez víkendy výlety a všetko ostatné súd rovnako nepovažoval za preukázané, nakoľko k uvedeným tvrdeniam nepredložil žiadny dôkaz potvrdzujúci ich pravdivosť. K rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 18Pc 7/2018 zo dňa 09.04.2019, ktorým súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenému a ktorou uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (povinnému) spotrebované výživné späť od 01.07.2018, v celkovej sume 600 EUR, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, súd dôvodil, že uvedeným rozhodnutím nedošlo k zrušeniu exekučného titulu, na podklade ktorého si oprávnený vymáha nárok v tomto exekučnom konaní tak, ako to má na mysli ustanovenie §61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, a teda ani k zániku nároku oprávneného požadovať plnenie od povinného za obdobie v rokoch 2015 a 2016. Tomu podľa záverov súdu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že súd uvedeným rozhodnutím zrušil vyživovaciu povinnosť naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 18Pc 4/2017 zo dňa 28.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.04.2019, s účinnosťou od 01.07.2018, potom čo plnoletý oprávnený ukončil štúdium na vysokej škole a nadobudol tak schopnosť sa sám živiť. Súd tak dospel k záveru, že oprávnený sa len domáha toho, čo mu bolo priznané exekučným titulom a exekučné konanie ako aj exekúcia sa začali dôvodne.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný včas dňa 23. 12. 2019 sťažnosť, v ktorej zopakoval svoje tvrdenia, že na základe ústnej dohody s oprávneným mu uhradil výživné za mesiace júl, august, september 2015 a júl a august 2016 spolu s finančnými prostriedkami za výkon pracovnej činnosti počas jeho pobytu v Nórsku. Výpis z účtu k týmto úhradám obsahoval aj poznámku výplata plus výž., čo má podľa tvrdení povinného znamenať, že sa malo jednať o vyplatenie výplaty povinného a výživného, po odpočítaní výdavkov. Túto skutočnosť podľa povinného preukazuje tvrdenie oprávneného, že si z brigád počas pobytu v Nórsku zarobil cca 2000 eur. Ďalej uviedol, že „Ja som sa vyjadril, koľko dostal pred odpočítaním nákladov - cca 5000,- eur, letenky si hradil sám, ... čo uznal za vhodné, to si kúpil. Jeho výplata, keby si platil všetky výdavky ako tvrdí sám, by nebola 5151,- eur v čistom za 3 mesiace práce ... Keby si môj syn Mário hradil výdavky v Nórsku sám ako tvrdí, tak by mu bolo na účet poukázaných 2500,- eur v čistom plus 600,- eur výživné, ktoré som mu tým uhradil. V roku 2016 cca 500,- eur.“ Doplnil, že v tom čase bol plnoletý a preto nemal dôvod poukazovať výživné na účet matky oprávneného. Počas týchto mesiacov uhrádzal aj väčšinu jeho výdavkov, okrem jeho ubytovania. Poukázal aj na nepriaznivý psychický stav oprávneného, ktorý žiadal prešetriť a ktorý podľa jeho názoru výrazne znižuje dôveryhodnosť jeho tvrdení. K správaniu oprávneného ďalej uviedol, že je v rozpore s dobrými mravmi, keďže mu veľakrát poslal sms s vulgárnym obsahom. Ďalej poukázal na skutočnosť, že pri vyporiadaní jeho podielového vlastníctva k bytu s matkou oprávneného pristúpil na cenu jeho podielu 40 000,- eur, pričom trhová cena bola 67 000,- eur a tým prispel sumou 27 000,- eur k životnej úrovni oprávneného. Podanie návrhu zo strany oprávneného vníma ako pomstu práve za nezhody vyvolané ohľadom vyplatenia povinného z toho bytu matkou oprávneného.

9. Oprávnený sa k sťažnosti povinného na výzvu súdu nevyjadril.

10. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11. Sťažnosť povinného bola predložená v súlade s ust. § 202 ods. 1 Exekučného poriadku na rozhodnutie sudcovi.

12. Z obsahu spisu súd zistil, že dňa 30. 01. 2020 bolo súdu doručené upovedomenie o ukončení exekúcie vydané povereným súdnym exekútorom dňa 27.01.2020 podľa ustanovenia § 61o zákona NR SR č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ktorým dňom došlo k ukončeniu exekúcie (exekučného konania).

13. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14. Podľa § 161 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

15. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

16. Podľa 61o ods. 1., ods. 2., ods. 3 Exekučného poriadku, ak povinný splnil vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie alebo exekútor vymohol vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie, exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie. Súčasťou upovedomenia o ukončení exekúcie je konečné vyúčtovanie exekučného konania, v ktorom exekútor uvedie najmä výšku vymožennej pohľadávky oprávneného, výšku vymožených trov oprávneného a výšku vymožených trov exekútora. Upovedomenie o ukončení exekúcie zašle exekútor účastníkom konania a súdu. Doručením upovedomenia o ukončení exekúcie súdu sa exekučné konanie končí.

17. Sťažnostný súd je povinný skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania uplatňujúc princíp jednotnosti konania, resp. arbitrárneho poriadku, podľa ktorého konanie tvorí celok. Povinný podaním návrhu na zastavenie exekúcie inicioval na súde spor (konanie) o prípustnosť exekúcie. Za procesné podmienky vedenia tohto konania možno považovať predpoklady na strane súdu, ako aj na strane strán sporu, ktoré musia byť splnené na to, aby súd mohol spor alebo vec prejednať a rozhodnúť. Ak Civilný sporový poriadok neustanovuje inak, súd skúma splnenie procesných podmienok kedykoľvek počas konania, a to ex offo. Procesné podmienky možno rozlíšiť na odstrániteľné a neodstrániteľné. Toto rozlíšenie je dôležité pre následný postup súdu pri zistení ich nedostatku. Pri zistení neodstrániteľnej podmienky konania, súd konanie vždy zastaví a to aj v čase, keď už spor prejednáva, keďže ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky (ust. § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Civilný sporový poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno však z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti na strane súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ vedeného súdneho konania.

18. Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Prebiehajúca exekúcia (exekučné konanie) je zvláštnou procesnou podmienkou konania súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (a následne o podanej sťažnosti povinného proti rozhodnutiu súdu, ktorým bol jeho návrh zamietnutý). Z dôvodu ukončenia exekučného konania potom došlo k strate práva resp. povinnosti súdu rozhodnúť nielen o podanej sťažnosti povinného, ale v danom prípade nie sú ďalej splnené podmienky ani pre vedenie konania o návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného ako celku, keďže exekúcia už bola ukončená. Bolo preto povinnosťou súdu konanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (vrátane sťažnostného konania, ktoré tvorí s týmto konaním jednotu) podľa § 200 Exekučného poriadku v spojení s ust. 161 ods. 2 CSP zastaviť.

19. Pre úplnosť súd dodáva, že v posudzovanom prípade zastavením konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nerezignoval na svoju povinnosť poskytnúť ochranu povinnému pred nezákonne vedenou exekúciou. Súd dôsledne preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/170/2017 zo dňa 10. decembra 2019, sťažnosť povinného proti tomuto rozhodnutiu a dospel k záveru, že v posudzovanom prípade nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie a preto nie je odôvodnený ani akýkoľvek zásah zo strany súdu do právnej istoty účastníkov konania (vrátane súdneho exekútora) založeného upovedomením o ukončení exekúcie v záujme docielenia spravodlivej úpravy vzťahov účastníkov konania v tejto veci.

20. Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia na podklade obsahu spisu sa sťažnostný súd stotožnil so skutkovými ako aj právnymi závermi súdu a ani na podklade podanej sťažnosti nezistil žiadny dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných záverov obsiahnutých v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijaté rozhodnutie, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti, keďže povinný v podanej sťažnosti len zopakoval svoju argumentáciu, ktorú uviedol aj v návrhu na zastavenie exekúcie. Súd v reakcii na obsah podanej sťažnosti zdôrazňuje, že posúdenie psychického stavu oprávneného, skutkové okolnosti predaja bytu v podielovom spoluvlastníctve povinného a matky oprávneného, či zhoršenie vzťahov medzi oprávneným a povinným, neboli pre právne posúdenie daného prípadu nijako významné. Podstatným pre daný prípad bolo posúdenie skutočnosti, či sa povinnému v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podarilo preukázať, že vymáhané výživné za mesiace júl, august a september 2015 a júl a august v roku 2016 povinnému uhradil s tým, že pokiaľ oprávnený nadobudol plnoletosť, bolo povinnosťou povinného uhrádzať výživné k rukám oprávneného. Súd v tejto súvislosti pripomína, že dôkazné bremeno preukázania skutočností odôvodňujúcich zastavenie exekúcie spočívalo na povinnom. Povinný na preukázanie úhrady výživného predložil výpis z účtu, podľa ktorého dňa 22. 10. 2015 uhradil oprávnenému sumu 5751,00 eur, dňa 29. 08. 2016 18000,- NOK a dňa 21. 09. 2016 5798,- NOK, tvrdiac, že uvedená suma v sebe okrem výplaty povinného zhrňa aj výživné za sporné obdobie (po odpočítaní odôvodnených výdavkov). Súdu však nepredložil žiadny dôkazný prostriedok preukazujúci výšku odmeny oprávneného za výkon pracovnej činnosti v Nórsku a ani skutočnosť, aké výdavky z tejto sumy musel povinný odpočítať, keďže ani výšku tvrdených výdavkov súdu nijak nepreukázal. Zaslanie cenových relácií jednotlivých potravín v Nórsku na preukázanie skutočne vynaložených výdavkov nie je pre súd postačujúce. Ani sťažnostný

súd potom nemal k dispozícii údaje, ktoré by mu pomohli prostredníctvom matematického výpočtu dospieť k záveru, že uhradená suma zahŕňa aj vymáhané dávky výživného za príslušné mesiace. Pokiaľ povinný poukázal na skutočnosť, že úhrada výživného vyplýva aj z poznámky k vykonaným platbám, súd zistil, že k platbe zo dňa 22. 10. 2015 je uvedená poznámka „dot“, pričom ale neuniklo pozornosti súdu, že v prípade úhrad bežného výživného v sume 200,- eur povinným je vždy uvedená poznámka „výživné“. Súd dáva do pozornosti, že uhradenie jednotlivých dávok výživného sa z pohľadu súdu považuje za vykonané riadne a včas, keď sú na mesačnej báze k príslušnému dňu poukazované k rukám oprávnenej osoby (tak, ako to povinný preukázal aj v prípade úhrady bežného výživného za ostatné mesiace). Z predložených dôkazných prostriedkov potom nevyplýva, že by povinný plnil oprávnenému príslušné dávky výživného za mesiace júl 2015, august 2015, september 2015, júl 2016, august 2016 tak, ako mu to ukladá predložený exekučný titul. Napriek skutočnosti, že povinný mal vedomosť, že exekučný súd nepovažoval za preukázané, že si svoju povinnosť z exekučného titulu za sporné mesiace voči povinnému splnil, ani v podanej sťažnosti súdu dostatočne preukazným spôsobom nezrejmil, na základe akých výpočtov možno dospieť k záveru, že vo vyplatených sumách je zahrnuté aj výživné za príslušné mesiace pre povinného. Preto sa ani sťažnostnému súdu na podklade predložených dôkazných prostriedkov nepodarilo jeho tvrdenia o úhrade vymáhaného zročného výživného verifikovať. Súd zdôrazňuje, že dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a z tohto dôvodu bolo rozhodnutie vydané v jeho neprospech. Pokiaľ povinný nepreukázal, že vymáhané dávky výživného oprávnenému uhradil v zmysle vykonateľného exekučného titulu, neunesol v tomto smere dôkazné bremeno. V posudzovanom prípade preto nemohlo zo strany súdu dôjsť k zastaveniu exekúcie. Na podklade zistených skutočností na základe logickej úvahy potom nebolo ani na mieste, aby sťažnostný súd pristúpil k zastaveniu exekúcie ukončenej v dôsledku vymoženého nároku ako prostriedku „ultima ratio“ (kedy by bolo možné uvažovať o zásahu do ústavných práv účastníkov), keďže dospel k záveru, že povinnému sa nepodarilo preukázať (a ani súd ex offa nezistil) žiadne dôvody zastavenia exekúcie, resp. skutočnosť, že exekúcie bola vedená v rozpore so zákonom (k tomu porovnaj napr. uznesenie Ústavného soudu ČR zo dňa 10. 7. 2018, sp. zn. II. ÚS 3007/17).

21. O trovách konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (vrátane trov konania o sťažnosti) súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V danom prípade muselo byť konanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (vrátane následného sťažnostného konania) zastavené z dôvodu úspešného ukončenia dôvodne začatej exekúcie. V danom prípade tak procesný dôvod zastavenia tohto konania možno pripísať povinnému. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnenému žiadne trovy nevznikli, súd s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP ich náhradu oprávnenému voči povinnému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní od dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.